

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

POSUDEK VEDOUcíHO diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: **Jan Zrzavý**

akademický rok / semestr: **2014 – 2015 / LS**

ústav: 15119 ústav urbanismu

vedoucí diplomové práce: **doc. Ing. arch. Jan Jehlík**

téma diplomové práce: **Struktury a rozhraní v Obrazu Prahy, Nusle**

zadání diplomové práce:

Diplomová práce měla za úkol zkoumat charakter a potenciál prostředí na střetu městských prvků výrazně odlišných měřítek. Zde se jednalo především o nalezení formy rozhraní železničního koridoru a historické městské struktury. Cílem bylo zapojení staveb liniové dopravní infrastruktury do systému města s cílem povýšit ji na plnohodnotně městotvorný prvek, a navrhnout formu prostředí na vymezeném rozhraní, která by vytvářela další vrstvu obytného města namísto nynějšího periferního charakteru místa. Tématem však nebyla primárně estetická forma, ale spíše metoda vytváření adekvátního prostředí, formování prostoru, formulace míst a stratifikace vazeb. Místem vybraným k ověření tezí je městská tkáň mezi Nuslemi a Vršovnicemi.

posudek diplomové práce:

Autor si vzal velké sousto a bylo otázkou, jak a k čemu se prokouše. Jeho výhodou byla (a je) velká erudice a silná ambice poznávání. Jeho osobní zkušenost s podobnými místy v různých částech světa (a naše společná archetypální zkušenost) sděluje, že místa přechodů jsou ta nejbohatší a nejživotadárnější. Mají v sobě potenciál sousedících světů i svůj vlastní skrytý svět. Přitom jsou pozitivistickým urbanismem přímo nenáviděna a zónované město je nuceno se od nich odvracet. Vrstvené, žité a tajuplné město je naopak miluje. Stojíme nyní zcela zřejmě před otázkou, jak všechna tato rozhraní vrátit obci. Autor zde ukazuje jednu z cest, či její významnou část. Jednak obecným výkladem zobecnitelného přístupu k tématu, jednak nastíněním metodiky, jednak vybranou případovou studií. Zde do pásu vzniklém ze zbytků a redukcí drážního území navrhuje architekturu otevřeně komunikující jak s železnicí, tak Nuslemi na obou stranách dráhy. Nejde o formální recyklaci znaků či prostou extrapolaci struktur, ale o způsob „tvarování setkávání“. Nuselský prostorový vzor tak „doteče“ k pásu stávající tkáň zjemňujícímu, ke čtvrti měřítkově jemnější a prostorově i typově bohatší. Tento pás se na druhé straně „dotýká“ železnice v jakýchsi aktivačních bodech a liniích či vazbách. Autor tak dosahuje komunikace („rozmluvy a domluvy“) obou partnerů dialogu. Ve vlastní čtvrti tím - a nejen tím (průhledy, dvorky, místa) - vytváří prostředí se svébytným prostorovým, hmotovým i činnostním, resp. sociálním světem. A v neposlední řadě je zřejmé, jak je ona tkáň tkána a protkána – cestami, objekty, místy, resp. jak je tvářena pevnými tvary. Jde o architekturu města, ne architekturu domů, jakkoli i ty jsou jasně umístovány a pevně tvářeny. Je to výborný projekt.

hodnocení

Navrhuji známku „A“, výborně

Datum a podpis vedoucího DP